

Importera färdigförpackade livsmedel

**LIVSMEDELS
VERKET**

Information till dig som vill importera/föra in livsmedel

Kaffe
Presentkorgar
Presenter

Olivoja
Balsamvinder

Kaffe
Choklad

Oliver
Soltorkade tomater

SPECIAL

DOW
FIN
W'S
BOHEM
VINTAGE

Starta verksamheten

I den här broschyren kan du som vill importera eller föra in och sälja färdigförpackade livsmedel hitta information som är viktig för dig och din verksamhet.

Vad är skillnaden mellan import och införsel?

Import är handel från länder som inte är medlemmar i EU. *Införsel* innebär att varorna tas in från länder inom EU.

Du har ansvar för att maten är säker

Alla som serverar eller säljer livsmedel har ansvar för att maten är säker att äta. Den får inte medföra risk för människors hälsa. Det gäller både hygien och märkning.

Den som säljer färdigförpackade livsmedel ansvarar också för att märkningen är korrekt och inte vilseleder konsumenten.

Ett exempel på när märkningen är viktig för konsumentens säkerhet är om livsmedlet innehåller allergener, det vill säga ämnen som kan utlösa en allergisk reaktion hos den som är allergisk.

Registrera din verksamhet

När du vill starta en verksamhet som innebär att du importerar eller för in och säljer livsmedel ska du vara registrerad hos kontrollmyndigheten. Oftast är det miljö- och hälsoskyddskontoret i din kommun. Vänd dig till kommunens miljö- och hälsoskyddskontor.

Även om du inte har en egen lagerlokal för dina varor, utan bara ett kontor, ska du vara registrerad. Om din verksamhet däremot är *mycket begränsad* kan det hända att den inte behöver registreras. Exempel på sådan verksamhet finns i Livsmedelverkets vägledning om godkännande och registrering. Det är kontrollmyndigheten som gör den bedömningen.

Oavsett om verksamheten behöver registreras eller inte ansvarar du för att de livsmedel du säljer är säkra för konsumenten.

OBS! Här tas inte alla regler upp. Innehållet är tänkt att ge en överblick över den lagstiftning som berör dig. Det finns också hänvisningar till ytterligare regler som du kan vara tvungen att ha reda på.

Det här behöver du ha med i ansökan om registrering:

- Livsmedelsföretagarens namn och adress.
- Organisationsnummer, personnummer eller samordningsnummer.
- Lokal, utrymme eller plats där verksamheten ska bedrivas.
- En beskrivning av verksamhetens art och omfattning.
- Ytterligare information som kommunen begär.

Blanketter för registrering finns hos kommunen.

Ta reda på vilka regler som gäller

Reglerna är till för att skydda konsumenten

Det finns två huvudsyften med livsmedelslagstiftningen:

- att skydda konsumenten från livsmedel som är otjänliga eller skadliga för hälsan och
- att märkningen ska ge konsumenten tillräcklig information för att han eller hon ska kunna göra egna och säkra val. Märkning, reklam och presentation av livsmedel får inte vilseleda konsumenten.

Kommunen tar ut en avgift

Kommunen tar ut en avgift för registrering och kontroll. Hur mycket du behöver betala i kontrollavgift beror på hur stort behovet är av att kontrollera din verksamhet. Kommunen bedömer behovet och ger dig ett beslut om kontrolltid. Varje kommun beslutar om en timtaxa för livsmedelskontrollen i kommunen. Din

årliga kontrollavgift beräknas genom att multiplicera kontrolltiden med timtaxan. Exempelvis 2 timmar x 1 000 kr = 2 000 kr i årlig kontrollavgift.

Även om avgiften betalas årligen är det inte säkert att kommunen besöker dig varje år. Den tid som du fått i ditt beslut är den tid som kommunen ska använda för kontroll av din verksamhet. Tiden ska täcka både förberedelser, kontrollbesöket och eventuellt efterarbete på kommunkontoret. Restiden ingår dock inte i kontrolltiden.

Det här gäller för alla livsmedelsföretag

- **Ansvar** – Du som företagare ansvarar för de livsmedel som du tillverkar, transporterar, lagrar eller säljer. Det handlar till exempel om att följa reglerna om säkerhet och märkning.
- **Spårbarhet "ett steg framåt och ett steg bakåt"** – Det ska gå snabbt att identifiera en leverantör och ett parti.
- **Öppenhet** – Du ska omedelbart informera behöriga myndigheter och konsumenter om det finns anledning att misstänka att ett livsmedel inte är säkert.
- **Förebyggande** – Du ska regelbundet se över kritiska punkter i din verksamhet och se till att kontroller görs vid dem.
- **Kontroll** – Du ska ha en egen kontroll av din verksamhet så att verksamheten uppfyller målen i lagstiftningen.

Märkningen ger konsumenten viktig information

Märkningsreglerna är till för att konsumenten lättare ska kunna göra medvetna och säkra val av livsmedel.

Informationen i den här broschyren är inte heltäckande. Det kan finnas andra regler som du måste ta hänsyn till beroende på vilket livsmedel det handlar om. I det här avsnittet tas bara vissa obligatoriska märkningsuppgifter upp och inte alla specialkrav. Du kan alltså behöva komplettera dina kunskaper med andra regler.

Oavsett om du driver ett livsmedelsföretag eller inte ska alla färdigförpackade livsmedel vara rätt märkta. Det gäller även om livsmedlen ges bort gratis.

Vad är ett färdigförpackat livsmedel?

Att ett livsmedel är färdigförpackat innebär att det placerades i en förpackning innan det nådde konsumenten. Förpackningen ska täcka livsmedlet helt eller delvis. Det

ska inte gå att ändra innehållet utan att förpackningen öppnas eller ändras. Livsmedel som förpackas i direkt anslutning till försäljningstillfället, till exempel ost som paketeras efter kundens begäran och säljs över disk, räknas däremot inte som färdigförpackade. I vägledningen till märkningsföreskrifterna finns fler exempel.

Hur ska man märka?

Regler för hur livsmedelsförpackningar ska märkas finns i Livsmedelsverkets föreskrifter LIVSFS 2004:27 om märkning och presentation av livsmedel (märkningsföreskrifterna). Livsmedelsverkets vägledning till märkningsföreskrifterna hjälper dig med hur kraven i lagstiftningen bör tolkas. I bilagan till vägledningen finns en förteckning över vissa andra bestämmelser om märkning. Några exempel är kosttillskott, kakao och chokladvaror, honung, olivolja, fruktjuice och fruktnectar, naturligt mineralvatten och källvatten, kalvkött

En ny EU-förordning om märkning, förordning (EU) nr 1169/2011 om tillhandahållande av livsmedelsinformation till konsumenterna (den så kallade informationsförordningen), antogs den 22 november 2011. Några av de nya reglerna är att allergener särskilt ska framhåvas i märkningen, en minsta textstorlek har fastställts, att näringsdeklaration ska finnas på de allra flesta livsmedel och att salt ska ingå i den. Mer information finns på Livsmedelsverkets webbplats.

och produkter som innehåller koffein eller som speciellt vänder sig till överkänsliga konsumenter.

Det finns även regler som styr viss information på färdigförpackade livsmedel, till exempel näringsvärdesdeklaration, påståenden om att livsmedlet är nyttigt eller hälsosamt och nyckelhålet. En fullständig och aktuell lista över lagstiftningen hittar du på Livsmedelsverkets webbplats.

Märkningen ska vara lätt att läsa och förstå

Huvudregeln är att märkningen ska vara på svenska, men det går att använda annat språk om skillnaden i stavning är obetydlig (se exempel i vägledningen). Märkningsuppgifterna får anges på flera språk samtidigt om texten inte blir för svårläst. Reglerna säger också att texten ska vara klart läsbar och inte skymmas av annan text eller bilder. För att öka läsbarheten har ett krav på en minsta tillåten teckenstorlek om 1,2 mm (0,9 mm på små förpackningar) förts in i de nya reglerna, som ska börja tillämpas den 13 december 2014.

Vilka uppgifter ska finnas på förpackningen?

Beroende på vilken typ av livsmedel du vill sälja finns krav på att alla eller vissa av följande märkningsuppgifter anges:

- Beteckning (17–21 §§ i märkningsföreskrifterna), ska finnas med i märkningen. Livsmedlets varumärke får inte ersätta beteckningen, men får användas i kombination med en beteckning, till exempel ”Kalas-

knyten – kanelbullar”. Beteckningen ska ge en tydlig beskrivning av livsmedlet och inte vilseleda konsumenten. Exempel då en beteckning är vilseledande är om en ingrediens framhåvs utan att vara av speciell betydelse för livsmedlet, det vill säga inte ingår i större mängd eller ger livsmedlet särskild karaktär. Ibland behöver man i anslutning till beteckningen ange hur livsmedlet har behandlats för att konsumenten ska kunna föreställa sig varan, till exempel ”rökt skinka”.

Ingrediensförteckning (22–39 §§) ska finnas i de flesta fall när livsmedlet innehåller mer än en ingrediens, men vissa undantag finns (23–24 §§). Ingredienserna ska anges i fallande storleksordning efter vikt, det vill säga den ingrediens som vägde mest vid tillverkningsstillfället ska anges först. Som huvudregel ska alla ingredienser anges. Även ingredienserna i en sammansatt ingrediens ska anges, men i några fall kan man använda en kategoribeteckning (35 §). Framför förteckningen ska det finnas en rubrik som innehåller ordet ingrediens.

Exempel: ”Ingredienser: Mjök, vetemjöl, ägg, socker”.

Ingredienser som kan orsaka allergi eller överkänslighetsreaktion (allgener) ska alltid anges i ingrediensförteckningen. Se även vägledningen som nämns ovan. Kravet gäller också ingredienser och ämnen som används vid tillverkningen av ett livsmedel, till exempel tillsatser, processhjälpmiddel, aromer eller enzymer, som har utvunnits ur någon av allergenerna.

Exempel: Om modifierad stärkelse har sitt ursprung från vete ska detta framgå. Det går exempelvis att

NÄR DU SKA GE LIVSMEDLET EN BETECKNING

1. Börja med att ta reda på om det finns en beteckning du måste använda enligt EU-gemensamma eller nationella regler. Mer information finns på Livsmedelsverkets webbplats.
2. Finns inte det tar du ställning till om livsmedlet skulle kunna ha en beteckning som är allmänt vedertagen.
3. I tredje hand får du själv beskriva livsmedlet med en beskrivande beteckning. Beskrivningen ska vara utformad så att den beskriver livsmedlet så rättvisande som möjligt. Se märkningsföreskrifterna.

skriva ”modifierad vetestärkelse” eller ”modifierad stärkelse (från vete)”.

LÄS MER

Läs om hur tillsatser ska anges i ingrediensförteckningen under avsnittet ”Om livsmedelstillsatser eller aromer ingår”

Det är ditt ansvar att se till att ingrediensförteckningen utformas så som lagstiftningen kräver.

Mängd av vissa ingredienser eller kategorier av ingredienser (40–44 §§), så kallad mängddeklaration – krävs om:

- ingrediensen eller kategorin av ingredienser ingår i beteckningen,
Exempel: Om beteckningen är ”Blåbärspaj” ska blåbärs mängden anges.
- ingrediensen eller kategorin av ingredienser vanligtvis förknippas med beteckningen utan att ingå i beteckningen,
Exempel: Om beteckningen är ”Skagenröra” ska mängden räkor anges, eftersom det är underförstått att ingrediensen ingår.
- ingrediensen särskilt framhävs i märkningen (till exempel med en bild) eller
- det är nödvändigt för att livsmedlet inte ska förväxlas med ett annat livsmedel.

Mängddeklarationen kan anges antingen intill beteckningen eller i ingrediensförteckningen i anslutning till den aktuella ingrediensen. Mängden ska anges i procent.

Läs mer om när mängddeklaration krävs och se fler exempel i vägledningen.

- **Nettokvantitet (45–51 §§)** – ska anges på alla färdigförpackade livsmedel med de få undantag som står i 51 §. Hur nettokvantiteten ska anges beror på livsmedlets form. Vätskor ska anges i volym och övriga livsmedel i vikt, se 46 §. Kosttillskott i form av tabletter och kapslar eller liknande får istället märkas med uppgift om antal tabletter, kapslar eller liknande.
- **Bäst före-dag eller sista förbrukningsdag (52–54 §§)** – ska anges på alla färdigförpackade livsmedel med undantag av de produkter som räknas upp i 52 §. Uppgift om sista förbrukningsdag ska anges för känsliga livsmedel som lätt kan bli förstörda av mikroorganismer (t.ex. bakterier), se även vägledningen.
- **Speciella anvisningar för förvaring eller användning (55–56 §§)** – ska finnas på livsmedel som är märkta med sista förbrukningsdag eller om det har betydelse för hållbarheten hur livsmedlet förvaras. Det är även viktigt att du som företagare förvarar livsmedlet på det sätt som framgår av uppgiften i märkningen.

- **Kontaktuppgifter** (57 §) i form av ditt företags namn och adress ska finnas med i märkningen. Istället för adress kan du skriva ditt telefonnummer. Livsmedelsverket anser däremot inte att enbart e-postadress och internetadress är tillräckligt.
- **Ursprung** (58 §) – krävs om det är nödvändigt för att konsumenten inte ska bli vilseledd. Om det till exempel finns en bild på förpackningen som ger intryck av att produkten är tillverkad i ett speciellt land eller på viss ort behöver ursprung anges. Läs även om ursprung i märkningsvägledningen. Krav på ursprungsmärkning gäller även vissa andra livsmedel, exempelvis för nöt- och kalvkött, fisk, honung och olivolja.
- **Bruksanvisning** (59 §) – ska finnas med i märkningen om det är nödvändigt för att konsumenten ska förstå hur livsmedlet ska användas. Exempel på bruksanvisningar är hur saft ska spädas och hur djupfryst fisk ska tinas.
- **Verklig alkoholhalt** (60 §) ska anges för drycker om alkoholhalten överstiger 1,2 volymprocent.
- **Näringsvärdesdeklarationen** – beskriver hur mycket energi och näringsämnen livsmedlet innehåller, till exempel fett, protein och kolhydrater. Den behöver inte alltid finnas med, men är obligatorisk bland annat på livsmedelsförpackningar som har något näringspåstående, dvs. ett påstående om att livsmedlet har särskilda näringsmässiga egenskaper. Exempel på näringspåståenden är ”lågt energiinnehåll”, ”låg fetthalt” och ”högt proteininnehåll”.

Näringsvärdesdeklarationen är också obligatorisk om livsmedlet har berikats med vitaminer och mineraler. I reglerna om näringsvärdesdeklaration framgår hur den ska vara utformad och det är inte tillåtet att utforma den på något annat sätt.

Viktigt att känna till om produkten innehåller allergener

Allergener är ämnen, vanligtvis proteiner, som orsakar en allergisk reaktion hos den som är allergisk. Det räcker ofta med mycket små mängder. Symtomen kan variera från klåda till mer allvarliga symtom, till exempel anafylaktisk chock.

I värsta fall kan symtomen bli så allvarliga att de leder till döden. Därför är det mycket viktigt att känna till sammansättningen av det livsmedel man importerar,

eller för in och säljer, och försäkra sig om att alla allergener har märkts ut på rätt sätt, se även avsnittet *Vilka uppgifter ska finnas på förpackningen*.

Om livsmedelstillsatser eller aromer ingår

Livsmedelstillsatser

Livsmedelstillsatser är ämnen som tillförs livsmedel av tekniska skäl, till exempel för att påverka konsistens, hållbarhet, smak eller färg.

Du som importerar eller för in och säljer livsmedel i Sverige ansvarar för att de tillsatser som ingår är godkända här. Andra tillsatsregler gäller i länder utanför EU.

Reglerna om vilka tillsatser som får användas i livsmedel är gemensamma för hela EU. Fram till och med den 1 juni 2013 finns reglerna både i förordning (EG) nr 1333/2008 om livsmedelstillsatser och i Livsmedelsverkets föreskrifter (LIVSFS 2007:15) om livsmedelstillsatser (tillsatsföreskrifterna).

Att en tillsats är godkänd innebär inte att den får användas i alla livsmedel. Vilka tillsatser som är tillåtna i vilka livsmedel och under vilka villkor, till exempel tillåten mängd, framgår av tillsatsföreskrifterna och tillsatsförordningen.

För att ta reda på om en viss tillsats är tillåten i ett visst livsmedel kan man söka i pdf-versionerna av tillsatsföreskrifterna och tillsatsförordningen som finns på Livsmedelsverkets webbplats. Gör så här:

- Öppna pdf-dokumentet.
- Skriv in E-numret eller tillsatsens namn i sökrutan (mellanslag krävs efter E:et).
- Tryck på sök.

Livsmedelstillsatser ska anges i ingrediensförteckningen med ett funktionsnamn, som talar om varför tillsatsen används. Exempel på funktionsnamn är sötningsmedel, färgämne och stabiliseringsmedel (se lista i bilaga 3 till märkningsföreskrifterna). Efter funktionsnamnet ska tillsatsens E-nummer eller namn stå. (Se 36 § i märkningsföreskrifterna och avsnittet om livsmedelstillsatser i vägledningen till märkningsföreskrifterna.)

Sötningsmedel

Livsmedel som innehåller sötningsmedel ska märkas med ”innehåller sötningsmedel”. Uppgiften ska stå i närheten av livsmedlets beteckning. Om livsmedlet inne-

håller mer än 10 procent sockeralkoholer ska dessutom uppgiften ”överdriven konsumtion kan ha laxerande verkan” finnas med. Livsmedel som innehåller aspartam ska märkas med ”innehåller en fenylalaninkälla”.

Aromer och rök aromer

Aromer är ämnen som tillsätts för att ge eller förstärka ett livsmedels smak eller doft. Ämnen som bara har söt, salt eller sur smak, till exempel sockerarter och salt räknas däremot inte som aromer. Rök aromer är en speciell typ av arom som består av rökextrakt och ger rökt smak.

Reglerna om aromer och rök aromer är gemensamma inom EU. EU-kommissionen har även beslutat om en förteckning över de aromföreningar som är tillåtna att använda i eller på livsmedel. På EU-kommissionens webbplats finns en mindre förteckning över rök aromer som får användas.

Du som importerar eller för in och säljer livsmedel i Sverige ansvarar för att alla ingående ingredienser är tillåtna.

LÄS MER

Läs mer om märkning med innehåll av aromer i 37 § i märkningsföreskrifterna och i vägledningen till dem.

Genetiskt modifierade organismer – GMO

Genteknik används inom livsmedelsproduktionen, bland annat som hjälpmedel för att ta fram grödor som är motståndskraftiga mot insektsangrepp eller som har bättre näringssammansättning. Lagstiftningen om GMO är till för att garantera att bara säkra genetiskt modifierade livsmedel släpps ut på marknaden.

För att konsumenten ska kunna göra ett medvetet val finns regler för hur livsmedel som består av, innehåller eller har framställts med hjälp av GMO ska vara märkta. Exempel på sådan märkning är ”framställd av genetiskt modifierad soja”.

Livsmedel som innehåller högst 0,9 procent av oundvikliga resthalter av godkänd GMO-råvara behöver inte ha uppgift om detta.

CHECKLISTA FÖR MÄRKNING AV LIVSMEDEL

Innan du bjuder ut dina varor till försäljning går du igenom förpackningens märkning.

1. Hur ska just den produkten märkas?
2. Finns alla obligatoriska uppgifter med? De ska anges på svenska.
3. Innehåller livsmedlet några allergener? Se i så fall till att de står med i ingrediensförteckningen.
4. Ingår livsmedelstillsatser, aromer eller rökaromer? Kontrollera att de är tillåtna inom EU och anges på rätt sätt i märkningen.
5. Ta reda på om några av produktens ingredienser innehåller eller har framställts med hjälp av GMO och behöver märkas med uppgift om detta.
6. Ingår ingredienser som kan betraktas som nya livsmedel?
7. Ingår ingredienser som kan medföra läkemedelsklassificering?

LÄS MER

Läs mer i vägledningen om [genetiskt modifierade livsmedel](#).

Din kontroll av verksamheten

Det är ditt ansvar som livsmedelsföretagare att se till att kraven i lagstiftningen är uppfyllda. Du som importerar eller för in och säljer färdigförpackade livsmedel ska kontrollera att märkningen är korrekt och att varan inte innehåller något otillåtet eller något som kan skada konsumenten. Därför kan du behöva kontrollera vissa uppgifter med din leverantör, exempelvis för att kunna ge rätt funktionsnamn till en livsmedelstillsats eller för att försäkra dig om att alla allergener har märkts ut.

Om du ska importera eller föra in och sälja kosttillskott bör du kontakta Läkemedelsverket för att få en bedömning om innehållet i din produkt kan innebära läkemedelsklassificering. Läs mer på Läkemedelsverkets webbplats.

Utrymmen och lokaler

De utrymmen och lokaler där du ska förvara dina livsmedel ska vara lätta att rengöra och skydda livsmedlen från angrepp av skadedjur. Om det finns speciella förvaringsanvisningar för ditt livsmedel, exempelvis förvaringstemperatur, så måste det vara möjligt att förvara livsmedlet vid denna temperatur.

Spårbarhet och återkallande

För alla livsmedelsföretag ställs krav på spårbarhet. Om alla dina kunder är slutkonsumenter behöver du bara kunna spåra livsmedlet bakåt. Säljer du däremot dina produkter vidare till en annan livsmedelsföretagare krävs även att du kan spåra framåt. Det som bör dokumenteras är leverantörens eller kundens namn och adress, vad som har köpts in eller sålts, när och hur mycket. Exempelvis kan man spara kvitton och eventuella fraktsedlar på de livsmedel man köper.

Om du misstänker att ett livsmedel som du har sålt inte är säkert måste du informera dina kunder och kontrollmyndigheten om detta.

Om man måste återkalla ett livsmedel kan man, tack vare spårbarheten, hitta eventuella källor och spridning.

För vissa livsmedel, till exempel nötkött, fisk och livsmedel som innehåller GMO finns mer detaljerade krav på spårbarhet. Läs mer i dokumentet ”Information till livsmedelsföretagare om spårbarhet”.

Vissa livsmedel kontrolleras vid gränsen

Import

Animaliska livsmedel (livsmedel från djur) och vissa vegetabiliska livsmedel som importeras från länder utanför EU, ska kontrolleras vid gränsen när de kommer till Sverige. På Livsmedelsverkets webbplats hittar du information om vilka varor som ska genomgå gränskontroll.

Varorna ska komma från en EU-godkänd anläggning i det land du importerar från, tillsammans med ett hälsointyg från den exporterande anläggningen.

Införsel

Införsel innebär att varorna tas in från länder inom EU. Du som importerar eller för in och säljer livsmedel ska vara registrerad hos kommunen.

Ny livsmedel ska godkännas

Sedan den 15 maj 1997 finns det regler om nya livsmedel. Reglerna innebär att livsmedel som inte fanns på EU-marknaden före detta datum ska betraktas som nya, så kallade novel foods. För att nya livsmedel ska få användas måste de först godkännas av EU-kommissionen. Innan kommissionen kan fatta ett beslut ska den europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet, Efsa, utvärdera livsmedlets säkerhet. Det kan alltså vara så

att livsmedel eller ingredienser som har konsumerats i länder utanför EU sedan lång tid tillbaka inte alltid är godkända för användning inom EU.

På EU-kommissionens webbplats finns en lista över godkända nya livsmedel. Några exempel är lykopen, isomaltulos och fytosteroler som ingredienser i vissa livsmedel. Där kan man också läsa en beskrivning av hur livsmedlet eller ingrediensen får användas, till exempel i vilka livsmedel och i vilka halter.

Som livsmedelsföretagare måste du ta reda på om din produkt eller ingredienser som ingår ska betraktas

som nya. Om din kontrollmyndighet frågar ska du kunna visa att livsmedlet eller ingrediensen antingen är godkänd, som novel food eller fanns på EU-marknaden före den 15 maj 1997, och därför inte omfattas av förordningen om nya livsmedel. Det finns också ett antal livsmedel och ingredienser som har prövats utan att bli godkända, till exempel betain och växten stevia.

LÄS MER

Läs mer om regler om nya livsmedel på livsmedelsverkets webbplats.

LÄS MER

På Livsmedelsverkets webbplats www.livsmedelsverket.se

- Import och export
- Varor som ska genomgå gränskontroll
- Nya regler för enklare företagande – information till företagare som hanterar livsmedel
- Regler om nya livsmedel
- Genmodifierad mat, GMO

I lagstiftning, vägledning och annan information

Om livsmedel och hygien

- Förordning EG (nr) 178/2002 om allmänna principer och krav för livsmedelslagstiftningen gäller för all livsmedelsverksamhet, även för sådan som hanterar livsmedel utan att vara livsmedelsföretagare.
- Vägledning till kommissionens förordning EG (nr) 178/2002.
- Förordning EG (nr) 852/2002 om livsmedelshygien. För den som säljer färdigförpackade livsmedel är det bra att känna till innehållet i denna förordning för att veta vilka hygienkrav som ställs på underleverantörerna.
- Vägledning till kommissionens förordning EG (nr) 852/2002
- Förordning EG (nr) 853/2002 om fastställande av särskilda hygienregler för livsmedel av animaliskt ursprung. För den som säljer färdigförpackade animaliska livsmedel är det bra att känna till innehållet i denna förordning för att veta vilka hygienkrav som ställs på underleverantörerna.
- Vägledning till kommissionens förordning EG (nr) 853/2002
- Livsmedelsverkets vägledning om hygien
- Livsmedelsverkets vägledning om godkännande och registrering
- Information till livsmedelsföretagare om spårbarhet

Om märkning

- Livsmedelsverkets föreskrifter (LIVSFS 2004:27) om märkning och presentation av livsmedel
- Livsmedelsverkets föreskrifter (SLVFS 1993:21) om näringsvärdesdeklaration
- Livsmedelsverkets föreskrifter (LIVSFS 2002:47) om märkning av vissa livsmedel
- Förordning (EG) nr 1924/2006 om närings- och hälsopåståenden om livsmedel
- Livsmedelsverkets vägledning till märkningsföreskrifterna

Om livsmedelstillsatser

- Förordning (EG) nr 1333/2008 om livsmedelstillsatser

Om aromer

- Förordning (EG) nr 1334/2008 om aromer
- Förordning EG nr 2065/2003 om rökroamer
- Kommissionens beslut 1999/217/EG om antagande av en förteckning över tillåtna aromämnen
- EU-kommissionens webbplats om rökroamer

Om GMO

- Livsmedelsverkets vägledning om genetiskt modifierade organismer

Om allergi

- Allergi och annan överkänslighet - hantering och märkning av livsmedel. Branschorganisationen Sveriges livsmedelsföretagares (Li) branschriktlinje, som bland annat beskriver hur märkningen "kan innehålla spår av" bör utformas och under vilka förutsättningar den kan användas.

LIVSMEDELS
VERKET